

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ

Η ΜΟΥΜΙΑ ΠΟΥ ΖΩΝΤΑΝΕΥΣΕ

ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΤΟΥ "ΚΑΡΕΤΑΝ ΒΡΥΚΟΛΑΚΑ", ΜΠΡΑΜ ΣΤΟΥΚΕΡ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Μιά χώρα όπου η αγάπη δεν ήταν αίσθημα ταπεινό και ποταπό, αλλά θείο ιδανικό της ψυχής... όπου μπορούσε να βρεθεί μια άλλη ευγενική ψυχή να ενώθῃ με τη δική της...

Σταμάτησε μια στιγμή άμεσως ξανάρχισε πάλι :

— Τό ξέρω τό αίσθημα αυτό εγώ, γιατί τόχω δοκιμάσει. Μπορώ να μιλώ γι' αυτό τώρα, άφ' ού τόχω δοκιμάσει. Μπορώ να μιλώ γι' αυτό γιατί με κάνει να μπορώ να σᾶς διερμηνεύω τά αίσθήματα της ψυχῆς αὐτῆς τῆς ἀρχαίας καί σοφῆς βασιλίτσας, πού τόσο διάφερε ἀπό τίς ἄλλες, καί πού τόσο προηγήθη τῆς ἐποχῆς τῆς ! Πού ἡ ὑπομονή της μπορούσε νά ὑποτάξῃ τίς δυνάμεις τοῦ Κάτω Κόσμου, καί ἡ ἀγάπη της, ἡ λέξι πούνε χαραγμένη στό κόσμημα τῶν ἐφτά ἀστρων, μπορούσε νά ὑποτάξῃ ὅλες τίς δυνάμεις τοῦ Πανθέου τοῦ Ἀπάνω Κόσμου. Καί θ' ἀναπαύεται εὐχαριστημένη, ἐλπίζοντας νά πραγματοποιηθῇ αὐτό τόνειρό της !

Ἐμεῖς οἱ ἄνδρες καθόμαστε σιωπηλοὶ καί ἀκούγαμε τό κορίτσι αὐτό πού ἐξέθετε μέ τόσο ἐμπνευσμένη χάρις τό σκοπό καί τᾶς σχέδια τῆς γυναικῶς αὐτῆς τῆς ἀρχαιοτέρης. Κάθε λέξι της ἔδειχνε τῆ δύναμι τῆς πεποιθήσεώς της καί τὰ λόγια της μᾶς ἐμάγευαν ὅλους, καθὼς τὴν ἀκούγαμε. Τὰ εὐγενικά της λόγια, μᾶς φαινότανε σάν νά προήρχοντο ἀπό κάποια ἄλλη, δυνατώτερη, ἐνδύμνηρη φωνή της καί ὁ τόνοσ ἀκόμα τῆς φωνῆς της εἶχε ἀλλάξῃ γι' αὐτό καί ἔμελλε τὴν ἀκούγαμε σάν νά μᾶς μιλοῦσε κανένο νέο πλάσμα, πούχε ἔρθει ἀπό κάποιο ἄγνωστο καί παράξενο κόσμο.

Τό πρόσωπο τοῦ πατέρα της ἦταν ὄλο χαρά καί εὐχαριστήση.

Ἄσσο γιά μένα, ἐγὼ ἤμουνα σάν βυθισμένος σέ λήθαργο. Ποῶ ἦταν αὐτό τό νέο, τό ἀκίνητο πλάσμα, πούχε ἀναλάμψει μέσα στό σκοτάδι τῆς ἀμφιβολίας μᾶς ;

Ἡ ἀγάπη μπορεῖ νά κάνει θαύματα στήν καρδιά ἐκείνου πού ἀγαπάει . . . Οἱ φερούδες τῆς ψυχῆς μπορούνε κάθε στιγμή ν' ἀπλωθοῦνε στίς πλατέες τῆς ἀγαπημένης, πού μπορεῖ ἔτσι ἀξάφανα νά πάρη μορφή ἀγγέλου. Ὄταν, στόν περίπατό μᾶς ἐκείνο μέ τῆ βάρκα στό ποτάμι, εἶχα κυττάξει βαθεῖα μέσ' στό θαυμάσια μάτια της, εἶχα θαυμάσει πράγματι τίς πολλῆς χάρες της· ἀλλ' αὐτῆ τῆ φορᾶ ὅμως, ἡ ἐμπνευσμένη αὐτῆ εὐλογία της μοῦ φαινότανε σάν ἀποκάλυψις. Ἡ χαρά μου ἦτανε τώρα, ὅπως καί τοῦ πατέρα της, ἀπερίγραπτη.

Ὄταν τέλος συνήλθαμε ὄλοι ἀπό τὴν ἐκπληξί μᾶς, ὁ κ. Τρελόνο, βασιάντας τό χέρι τῆς κόρης του μέσα στό δικό του, ἐξηκολούθησε :

— Τώρα, ἄς ἐξετάσουμε ποιά ἐποχή ἐσκόπευε ἡ βασίλισσα Τέρα ν' ἀναστηθῇ.

᾿Καθὼς ἔξερατε, τᾶστρα ἀλλάζουνε στόν οὐρανὸ τῆ σχετικῆ τους θέσι· ἀλλά, ἄν καί οἱ ἀληθινῆς ἀπόστάσεις πού διατρέχουν εἶναι ἀφαντάσως μεγάλες, εἴμεθ καθὼς τὸ βλέπομεν μᾶ ἐλάχιστη μεταβολῆ ἀντιλαμβανόμεθα. Μολοταῦτα, μπορούμε καί τὰ μετροῦμε, ὄχι μέ χρόνια, ἀλλά μέ αἰῶνες. Μ' αὐτόν τόν τρόπο μπόρεσε ὁ σέρ Τζον Χέρσελ νά βρῆ τῆ χρονολογία πού χρίστηκε ἡ μεγάλη πυραμῆς τῆς Αἰγύπτου, χρονολογία πού μᾶς τὴν ὀρίζει τό χρονικό διάστημα πού ἀπαιτεῖται γιά νά πᾶ ὁ πολιτικός ἄστρος ἀπό μία ὠριμένη θέσι σέ ἄλλη. Ἀπ' αὐτό μπορούμε νά συμπεράνομεν ὅτι δέν ὑπάρχει καμμιά ἀμφιβολία πειά, ὅτι ἡ ἀστρονομία τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων ἦτανε θετικῆ ἐπιστήμη, τουλάχιστο χίλια χρόνια πρὶν ἀπὸ τὸν καιρὸ τῆς βασιλείσσης Τέρα. Λοιπὸν, καθὼς εἶπαμε οἱ ἀστέρες πού ἀποτελοῦν ἕνα οἰοδήποτε ἀστερισμὸ ἀλλάζουνε μέ τὸν καιρὸ στόν οὐρανὸ τῆ σχετικῆ τους θέσι· παραδείγμα ἡ Μεγάλη Ἄρκτος. Ἡ μεταβολῆ τῆς σχετικῆς θέσεως τῶν ἐπτά ἀστέρων τῆς Μεγάλης Ἄρκτου καί στό παρμένοντο ἀκόμα χρονικό διάστημα τῶν σεράντα αἰώνων, εἶνα τόσο ἀνεπαίσθητῆ σχετικῶς, ὅστε καλὰ—καλὰ δέν θά μπορούσε νά τῆ διακριθῇ ἕνα μάτι πού νά μὴν εἶναι μαθημένο σέ λεπτομερεῖς παρατηρήσεις· ἀλλὰ μποροῦν ὁμως νά μετρηθῇ μέ ὄργανα καί νά ὑπολογισθῇ. Μήπως κανεῖς ἀπὸ σᾶς ἐπρόσεξε μέ τᾶς ἀριβεία τᾶστρα πούνα ἀπάνω στό ρουμῆνι ἀνασκορῖνοντα στή θέσι τῶν ἀστερισμῶν τῆς μεγάλης Ἄρκτου ; καί ὅτι τό ἴδιο ἀκριβῶς συμβαίνει μέ τὰ διαφανῆ μέρη τοῦ κιβωτίου ;

— Ναι, εἶπαμε ὄλοι· καί αὐτὸς ἐξακολούθησε :

— Ἐχετε δειμό. Ἡ ἀντιστοιχία εἶνε πλήρης.

᾿Καί ὅμως, ὅταν ἡ βασίλισσα Τέρα κλεισθεκε στόν τάφο της, οὔτε τᾶστρα τοῦ κοσμήματος, οὔτε τὰ διαφανῆ μέρη τοῦ μαγικοῦ κιβωτίου ἀντιστοιχοῦσανε στή θέση τῶν ἀστέρων τῆς Ἄρκτου ὅπως ἦταν τότε !

Κυττάχτικαμε μόλις σταμάτησε ὁ κ. Τρελόνο. Ἐνα νέο φῶς μᾶς ἐφώτιζε τώρα. Καί ὁ κ. Τρελόνο ἐξακολούθησε, μέ τό ὕφος ἀνθρώπου πού ξέρει καλά τι λέει:

— Βλέπετε τί σημασία ἔχει αὐτό ; Δέν καταλαβαίνετε τώρα τό

σκοπὸ τῆς βασιλίτσῆς ;

Ἡ βασίλισσα αὐτῆ πού τὴν ὀδηγοῦσαν σέ κάθε της πράξι οἱ ἀπόκρυφες ἐπιστήμες τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων, ὄρισε φυσικά ὀριμένη ἐποχὴν γιά τὴν ἀνάστασι της, τὴν ὀποῖαν φαίνεται ὅτι τῆς τῆς ὑπέδειξαν οἱ θεοὶ τοῦ Ἀπάνω Κόσμου οἱ ἴδιοι. Κι' ἀφοῦ τὴν ἐποχὴ αὐτῆ τὴν ὄρισαν οἱ θεοὶ τῶν Οὐρανῶν δὲ θά ἐθιράμβευε ἡ σοφία τῶν ἀνθρώπων, ἄν μπορούσε νά ἐπωφεληθῇ ;

᾿Ἐτσι — καί ἐδῶ ἡ φωνὴ τοῦ ἄλλαςε κάπως—μᾶς δίδεται ἡ εὐκαιρία νά γνωρίσουμε τὸν ἀρχαῖο κόσμο καλὰ· ἄλλος κανεῖς δέν μπόρεσε, οὔτε ἀξιῶθηκε τὸν καιρὸν μᾶς νά τὸν ἰδῇ ἀπὸ τόσο κοντά, καί οὔτε θά μπόρεση κανεῖς ποτὲ νά τὸ κατορθῶση.

᾿Ὅλες οἱ μυστηριώδεις ἐπιγραφές καί οἱ συμβολισμοὶ αὐτοῦ τοῦ θαυμασίου τάφου αὐτῆς τῆς σοφῆς γυναικῆς εἶνε μία ἀποκάλυψις καί τό κλειδί τῶν πολλῶν αὐτῶν μυστηρίων εἶνε τό περιεργό αὐτό κόσμημα πού τό κρατοῦσε στό νεκρὸ χέρι της, ἀπάνω ἀπ' τῆ νεκρῆ καρδιά της, πού ἐλπίζε πάντα πῶς θά ξανάρχιζε νά πάλῃ σ' ἕνα νέο καί εὐγενικώτερο κόσμῳ...

— Λίγα πράγματα μᾶς μένουνε τώρα νά συζητήσουμε. Ἡ Μαργαρίτα μᾶς ἔδωσε καί καταλόβαμε καλὰ τοὺς εὐγενεῖς σκοποὺς τῆς βασιλίτσῆς.

Ἐδῶ ὁ κ. Τρελόνο ἐκτύπησε τῆ Μαργαρίτα μέ καμῖρι, καί καθὼς τῆς μιλοῦσε, τῆς χάιδευε τό χέρι.

—Καί νομίζω, τό λέω εἰλικρινῶς, ὅτι ἔχει δίκιο, καί μοῦ φαίνεται, ἄν εἶνε βέβαια ἔτσι, ὅτι θάνε πολύ εὐχάριστο γιὰ μᾶς νά παρασταθοῦμε σέ μᾶς τέτοια ἐκπλήρωσιν ἐλπίδων ἐπιθυμίας. Ἀλλὰ δέν πρέπει νά βιαζόμαστε, καί νά βασιζόμαστε στά λίγα καί ἀβέβαια πράγματα πού ξέρουμε ὄς τώρα. Ἐπειτα, ἡ φωνὴ πού περιμένουμε ν' ἀκούσουμε ἔρχεται ἀπὸ καιροὺς πολὺ διαφορετικούς ἀπὸ τοὺς δικούς μᾶς· τότε λίγο λογαριάζανε τῆ ζωῆ τοῦ ἀνθρώπου καί ἡ ἠθικὴ τῆς ἐποχῆς ἐπέτρεπε νά παραμεριζεῖται κάθε ἐμπόδιο στήν πραγματοποίηση τῆς ἐπιθυμίας ἐνός ἐξέχοντος προσώπου. Πρέπει λοιπὸν νά προσέχουμε.

᾿Ὅσο γι' αὐτό τό πέτρινο κιβώτιο, πού τό λέμε «Μαγικό Κιβώτιο», εἶπα ὅτι νομίζω πῶς ἀνοίγει μόνο ὑπὸ τὴν ἐπίδραση ὠριμένου ἐίδους φωτός, ἡ μάλλον καλύτερα ὑπὸ τὴν ἐπίδραση ὠριμένων ἰδιωτήτων τοῦ φωτός ἀγνωστων σέ μᾶς· ἐδῶ ἔχουμε ἀνάγκη δοκιμῶν καί πειραμάτων· γιατί ὄς τώρα οἱ ἐπιστήμονες δέν ἐξχώρισαν ἀκόμα καλὰ τὰ εἶδη, τίς δυνάμεις καί τίς ἰδιότητες τοῦ φωτός. Χωρὶς καμμιά ἀμφιβολία, νομίζω πῶς μπορούμε νά θεωρήσουμε βέβαια ὅτι ὑπάρχουν διάφορα εἶδη καί διάφορες δυνάμεις φωτός· καί αὐτό τό κεφάλαιο τῆς Φυσικῆς ἐπιστήμης μένει σχεδὸν ἀνεξερεύνητο. Ξέρουμε τόσος λίγα, ὡς τὴν ὥρα τοῦλάχιστο, γιά τίς διάφορες δυνάμεις πού ὑπάρχουν στή φύσι, πού ἡ φαντασία μᾶς μπορεῖ ἐλεύθερα νά φαντάζεται τίς ἀνακαλύψεις τοῦ μέλλοντος. Ἐδῶ καί λίγα χρόνια ἔγιναν τόσες ἀνακαλύψεις, πού δέν μπορούσε ποτενὰ τίς φαντασθῆ κανεῖς πρῶτα. Ἡ ρευστοποίησης τοῦ ὀξυγόνου· ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ραδίου, τοῦ αερίου ἠλίου, τοῦ πολωνίου, τοῦ αερίου ἀργῶν ἡ ἀνακάλυψις τῶν διαφόρων ἀκτίνων Ραϊντγκεν ὡς καί τῶν καθοδικῶν ἀκτίνων καί τῶν ἀκτίνων Μπεκερέλ· καί τόσα ἄλλα... Κι' ὅπως μπορούμε νά δειξομεν ὅτι ὑπάρχουν διάφορα εἶδη φωτός, ἔτσι ἀκριβῶς μπορούμε νά ποῦμε ὅτι ὑπάρχουν καί διάφορα εἶδη φλόγος, καί ὅτι ὠριμένες φλόγες ἔχουν ἰδιότητες πού δέν τίς ἔχουν ἄλλες. Μπορεῖ μάλιστα μερικῆς ἀπὸ τίς κυριώτερες ἰδιότητες τῆς ἕλης νά μένουνε καί μετὰ τὴν καταστροφή ἡ τὴν ἀλλοίωση τῶν συστατικῶν τους. Χθὲς τό βράδι τό σκεπτόμουνα αὐτό· καί ἔλεγα ὅτι, καθὼς ἀκριβῶς ὠριμένα εἶλαι ἔχουν ἰδιότητες πού δέν τίς ἔχουν ἄλλα, ἔτσι μπορεῖ νά ὑπάρχουν ὠριμένες παρόμοιες ἡ ἀνάλογες ἰδιότητες καί στίς ἐνώσεις τους. Ὑποθῶτε ὅτι θάχθε προῖξει καμμιά φορὰ ὅτι τό φῶς τοῦ λαδιτοῦ τῆς εἰλῆς δὲ μοιάζει ἐντελὸς μέ τό φῶς τοῦ κεριοῦ, καί ὅτι ἡ φλόγα τοῦ γκαζιοῦ διαφέρει ἀπὸ τῆ φλόγα τοῦ πετρελαίου καί τοῦ οἰνοπνεύματος.

᾿Ἐτσι καί ἐγὼ σκέφτηκα ἀξάφανα ὅτι μπορεῖ νάχη καμμιά ἐξαιρετικῆ ἰδιότητα τό λάδι πού βρέθηκε μέσ' τό δοχεῖα, ὅταν ἀνοῖξανε τὸν τάφο τῆς βασιλίτσῆς Τέρα. Τὰ δοχεῖα αὐτὰ δέν τὰ εἶχανε χρησιμοποιήσει γιά νά βάλλουν μέσα τὰ σωθικά τῆς βασιλίτσῆς ὅπως κάνανε συνήθως· θά πῆ λοιπὸν ὅτι τάχανε βάλε ἐκεῖ γιά κάποιο ἄλλο σκοπὸ. Θυμήθηκα ὅτι στή διήγησή του, ὁ Βάν Χούβιν, εἶχε σχολιάσει τὸν τρόπο μέ τὸν ὀποῖον ἦτανε κλεισμένα τὰ δοχεῖα· δέν εἶταν ἐρημητικῆ κλεισμένα· καί τ' ἀνοίξανε χωρὶς καμμιά δυσκολία. Τὰ δοχεῖα αὐτὰ ἦτανε τοποθετημένα μέσα σέ μᾶ σαφοφόρο πῶν, ἄν καί ἦτανε πάρα πολὺ μακρὰ καί μεγάλη καί καλὰ φραγμισμένα, μπορούσε καί ἄνοιγε εὐκόλα. Ἐπῆγα λοιπὸν ἄμεσως νά ἐξετάσω τὰ δοχεῖα αὐτὰ. Λίγο, πολὺ λίγο ἀπὸ τό λάδι αὐτό ἔμεινε μέσα στό καθένα, καί εἶχε πῆξει σ' αὐτὰ τὰ διακόσια πενήντα χρόνια πού μένανε ὀνοιχτὰ τὰ δοχεῖα πού τό περιεῖχαν· μολοταῦτα, δέν εἶχε τελείως στερεοποιηθῇ καί ἄμα τό ἐξήτασα εἶδα πῶς ἦτανε λάδι ἀπὸ κέδρο· διατηροῦσε μάλιστα ἀκόμα τῆ φυσικῆ μυρωδιά του.

(Ἀκολουθεῖ)